

- 5) Det femte anbringende om tilsidesættelse af artikel 7, stk. 4, i forordning nr. 1258/99, og artikel 31, stk. 2, i forordning nr. 1290/2005 samt af proportionalitetsprincippet, idet Kommissionen har anvendt en korrektion efter en fast sats på 10 %, skønt misligholdelsen begrænser sig til anvendelsen af et fejlagtigt udgangspunkt for anvendelsen af betingelsen om betaling af minimumsprisen og for kontrol med overholdelsen af denne betingelse.

- (¹) Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17.5.1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EFT L 160, s. 103).
- (²) Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21.6.2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT L 209, s. 1).
- (³) Rådets forordning (EF) nr. 1868/94 af 27.7.1994 om en kvoteordning for produktionen af kartoffelstivelse (EFT L 197, s. 4).
- (⁴) Kommissionens forordning (EF) nr. 97/95 af 17.1.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår den minimumspris og det udligningsbeløb, der skal betales kartoffelavlere, samt til Rådets forordning (EF) nr. 1868/94 om en kvoteordning for produktionen af kartoffelstivelse (EFT L 16, s. 3).
- (⁵) Kommissionens forordning (EF) nr. 2236/2003 af 23.12.2003 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1868/94 om en kvoteordning for produktionen af kartoffelstivelse (EUT L 339, s. 45).
- (⁶) Kommissionens forordning (EF) nr. 2237/2003 af 23.12.2003 om gennemførelsesbestemmelser til visse støtteordninger, der er fastsat i afsnit IV i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere (EUT L 339, s. 52).
- (⁷) Kommissionens forordning (EF) nr. 1973/2004 af 29.10.2004 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 for så vidt angår støtteordningerne i henhold til afsnit IV og IVa i nævnte forordning og anvendelse af udtagne arealer til produktion af råvarer (EUT L 345, s. 1).
- (⁸) Kommissionens forordning (EF) nr. 1663/95 af 7.7.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 729/70, for så vidt angår proceduren for regnskabsafslutning for EUGFL, Garantisektionen (EFT L 158, s. 6).
- (⁹) Kommissionens forordning (EF) nr. 885/2006 af 21.6.2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 for så vidt angår godkendelse af betalingsorganer og andre organer og regnskabsafslutning for EGFL og ELFUL (EUT L 171, s. 90).

Sag anlagt den 19. januar 2011 — Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband mod Kommissionen

(Sag T-22/11)

(2011/C 72/45)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband (Münster, Tyskland) (ved advokaterne I. Liebach og A. Rosenfeld)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning af 21. december 2010, K(2010) 9525 endelig, statsstøtte, MC 8/2009 og C 43/2009 — Tyskland — WestLB annulleres delvis, for så vidt der ved denne beslutning blev givet afslag på Tysklands anmodning af 28. oktober 2010 om at få forlænget fristen for salg og afvikling af Westdeutschen Immobilienbank AG's nye forretningsområde ud over den 15. februar 2011.
- Subsidiært annulleres Kommissionens beslutning af 21. december 2010, K(2010) 9525 endelig, statsstøtte, MC 8/2009 og C 43/2009 — Tyskland — WestLB delvis, for så vidt Kommissionen derved endeligt besluttede, at Tyskland kun havde indgivet en samlet anmodning om at få forlænget fristen for salg og afvikling af Westdeutschen Immobilienbank AG's nye forretningsområde indtil den 15. februar, hvorfor der ikke skulle tages stilling til en videre fristforlængelse.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort fem anbringender gældende:

- 1) Første anbringende: Tilsidesættelse af begrundelsespligten i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF
  - Sagsøgeren har i denne henseende gjort gældende, at Kommissionen ikke har redegjort for, hvorfor Tysklands to anmodninger om fristforlængelse blev slået sammen til en samlet anmodning.
  - Desuden har Kommissionen ikke redegjort for, hvorfor betingelserne for en fristforlængelse i henhold til artikel 2, stk. 2, i Kommissionens beslutning K(2009) 3900 endelig af 12. maj 2009 om statsstøtte, som Tyskland vil tildele til omstrukturering af WestLB AG (C 43/2008 (N 390/2008)) (herefter »beslutningen af 12. maj 2009«), ikke skulle foreligge.
- 2) Andet anbringende: Skøns- og vurderingsfejl
  - Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at Kommissionen har støttet sin skønsmæssige beslutning om bevilling af en fristforlængelse på en forkert fastlæggelse af de faktiske omstændigheder. Det er sagsøgerens opfattelse, at det i den anfægtede beslutning med urette kun blev lagt til grund, at anmodningen gik på en fristforlængelse indtil den 15. februar 2011, og det blev stiltiende fastslået, at det ikke var nødvendigt at tage stilling til en anmodning om fristforlængelse derudover.

— Endvidere har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen ikke har gjort brug af den mulighed for fristforlængelse, som udtrykkeligt følger af artikel 2, stk. 2, i beslutningen af 12. maj 2009, uanset at forudsætningerne herfor var opfyldt. I stedet har Kommissionen påberåbt sig en uskreven ret til forlængelse *sui generis*, som ikke har noget retligt grundlag, og hvis nærmere forudsætninger er helt uforståelige.

3) Tredje anbringende: Tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet

— Sagsøgeren har i denne henseende bl.a. gjort gældende, at Kommissionens beslutning om at indstille Westdeutschen Immobilienbank AG's nye forretningsområde efter den 15. februar 2011 er uforholdsmæssig i forhold til den herved forvoldte skade.

4) Fjerde anbringende: Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet

— I denne forbindelse gøres det gældende, at Kommissionen i andre tilfælde med tilknytning til finanskrisen, hvor finansielle institutter er blevet ydet væsentligt mere i støtte, er blevet indrømmet betydeligt længere frister til salg af kapitalandele og også af ejendomsfinansieringselskaber.

5) Femte anbringende: Tilsidesættelse af artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og af princippet om god forvaltningsskik.

— Inden for rammerne af det femte anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen hverken har ret til at fortolke en anmodning fra en medlemsstat i strid med anmodningens ordlyd, genstand og formål eller har ret til træffe afgørelse i overensstemmelse med en sådan fortolkning.

Sag anlagt den 18. januar 2011 — Fraas mod KHIM (ternet mønster i farverne sort, beige, brun, mørkerød og grå)

(Sag T-26/11)

(2011/C 72/46)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: V. Fraas GmbH (Helmbrechts-Wüstenselbitz, Tyskland) (ved advokaterne R. Kunze og G. Würtenberger)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 15. november 2010 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1317/2010-4) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Et figurmærke, der gengiver et ternet mønster i farverne sort, beige, brun, mørkerød og grå, for varer i klasse 18, 24 og 25

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 7, stk. 2 i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, da det omhandlede EF-varemærke har fornødent særpræg, og tilsidesættelse af artikel 75 og 76 i forordning (EF) nr. 207/2009, da appelkammeret ikke har taget stilling til sagsøgerens mange faktiske og retlige anbringender.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 21. januar 2011 — Rheinischer Sparkassen- und Giroverband mod Europa-Kommissionen

(Sag T-27/11)

(2011/C 72/47)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Rheinischer Sparkassen- und Giroverband (Düsseldorf, Tyskland) (ved advokaterne A. Rosenfeld og I. Liebach)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens beslutning af 21. december 2010, K(2010) 9525 endelig, statsstøtte, MC 8/2009 og C 43/2009 — Tyskland — WestLB annulleres delvis, for så vidt der ved denne beslutning blev givet afslag på Tysklands anmodning af 28. oktober 2010 om at få forlænget fristen for salg og afvikling af Westdeutschen Immobilienbank AG's nye forretningsområde ud over den 15. februar 2011.

— Subsidiært annulleres Kommissionens beslutning af 21. december 2010, K(2010) 9525 endelig, statsstøtte, MC 8/2009 og C 43/2009 — Tyskland — WestLB delvis, for så vidt Kommissionen derved endeligt besluttede, at Tyskland kun havde indgivet en samlet anmodning om at få forlænget fristen for salg og afvikling af Westdeutschen Immobilienbank AG's nye forretningsområde indtil den 15. februar, hvorfor der ikke skulle tages stilling til en videre fristforlængelse.